

PIGESPEJDERNE

Fra Antvorskov

Indhold

Korpset meddeler * Kære allesammen * Blaamejsefører * Uniformen
Patruljehjørnet * Patruljeførerkursus * Den lette Side * Tips til Jule-
gaver * Depotet melder * Postbox * Bøger

Nº 9 NOVEMBER 1938

Korpset meddeler...

Nye Tropsførere

2. *Helsingør Trop*: Tropsfører Frk. Gudrun Friis, Marienlystallé 11, 1. Sal, Helsingør.

Vestjysk Kostskole Trop: Tropsfører Frk. Antoinette Perch, V. K. T., Tarm.

Thisted Trop: Tropsfører Frk. Adda Clemmensen, Rosenkrantzgade, Thisted.

Skelskør Trop: Under Tropsførerens Ophold i Frankrig virker Blaamejsefører Fru Politimester Grüner som Tropsfører.

Nye i Kl. Spejdere

Jytte Kaas Meyer, 1. København.

Bitten Ridler, 1. København.

Margrete Strobel, 3. Odense.

Bodil Christensen, Hjørring.

Tropsfører Ragnhild Juvelia Jensen, Korinth Trop.

Tropsassistent Anna Marie Mørch, Korinth Trop.

Grete Dilling Larsen, Birgitte Gjøs Trop.

Godt Nyt

Korpsinstruktør Frk. Grethe Bech vil fortsætte at rejse rundt til Troppe, der ønsker Instruktion indtil 1. April 1939.

ORD
DER KRÆVER NÆRMERE
EFTERTANKE.

Samarbejde — det er, at vi alle siger:

»Det kan jeg gøre« — og ikke:

»Det kan du gøre«.

★

Leg er at ville; Arbejde at skulle.

★

*Man kan ikke hver Dag gøre noget stort —
men man kan hver Dag gøre
noget godt.*

Hjørring Trop har mistet en af sine bedste Spejdere — Blaamejseføreren Fru Marie Mortensen.

Fru Mortensen — alle Blaamejsernes og Spejdernes højtelskede Mis Morten — havde kun været Spejder i knapt 2 Aar, og dog syntes vi alle, at hun hørte med til „de gamle“. Mis Morten kom ind som menig Seniorspejder, fordi hun først vilde lære noget, saa blev hun Blaamejseassistent og delte til daglig sin Tid lige mellem Blaamejser og Seniorspejdere. Men naar Troppen skulde i Lejr, var hun den første til at melde sig, og hun passede sit Køkken fra tidlig Morgen til sen Aften — altid venlig og i godt Humør.

Mis Morten havde længe ikke været rask, og hun var i 3 Maaneder indlagt paa Sygehuset. Det viste sig, at hun havde Basedow, og hun døde efter den Operation, som hun havde haabet skulde gøre hende helt rask.

Mis Morten var helt igennem Spejder, og vi vil ære hendes Minde — ikke ved at sætte os hen og sørge, men ved at vise, at vi ogsaa forstaar de Verslinier, som hun holdt saa meget af:

Vi lærte i Lejren at tage vor Tørn,
at kæmpe som det sommer sig for Lejrens Born.
Rete.

Pigene = Spejderne

Udgivet af Det danske Pigespejderkorps
Redigeret af Fru Hanna Holmblad Lund

Nr. 9 * November 1938

Kære allesammen!

Siden sidste Blad er vi mange, der har været til Patruljeførerkursus, og hvad vi lærte, skal sætte Spor i Vinterens Arbejde.

En Dag paa Snoghøj drøftede vi vort Korps, og kom ind paa Spejderbevægelsen i Sammenligning med andre Ungdomsforeninger. Pludselig lød Spørgsmaalet: „Hvad er det, som adskiller Spejderbevægelsen fra de andre?“ Svarene var mange — men det rigtige kom ikke! det snublen de simple: Patruljesystemet.

I ved, vi siger: Patruljesystemet er ikke en Maade at drive Spejdersport paa — nej, det er den *eneste* Maade.

Baden-Powell har skabt Patruljesystemet ud fra den naturlige Trang vi har til at være sammen i en lille Kred med de, der har samme Interesser som os selv. Patruljesystemets Tanke er at give Spejderne Lejlighed til at være sammen i den lille Flok uden voksen Pegepind — men med bestemte Formaal, Opgaver at samles om og en selvvalgt Fører. —

At I har den rette Forstaaelse af Spejderaan dens og Kammeratskabets Betydning for Patruljens Trivsel, har jeg baade før og nu set mange Beviser paa.

Men at det ikke er saa lige til at faa det helt rigtige frem og at faa hele Patruljen til fælles at

arbejde for at blive gode Spejdere — det har I ogsaa fortalt om.

Men man siger: „Vanskeligheder er til for at overvindes“ — ved at træne sig selv op til at imødegaa Vanskeligheder, bliver man dygtigere.

Altsaa, selv om I ikke før er naaet frem til det Patruljeideal, der foresvæver jer, saa giv ikke op — prøv igen, jeg er sikker paa, det vil lykkes for jer.

Naar man er sammen med jer paa Lejre og paa Kursus, saa ser man, at I inderst inde ved, hvordan det skal være, og i Flok følger I — jeg haaber og ønsker, at Efteraarets mange Sammenkomster har givet jer Mod til at føre jeres Spejderglæde og -ideal ud i Hverdagen — og saa, naar I staar alene.

★

Husker I Replikken fra forrige „Lette Side“: „Pigespejderne — hvad de egentlig laver? Det ved jeg ikke, jeg hører bare, at de har det noget saa dejligt!“ — Med denne Besked har mange, baade Voksne og interesserede jævnaldrende Kammerater vist maattet lade sig nøje, naar de vilde høre lidt om, *hvad* det er at være Spejder.

„At have det dejligt“ er godt — men ikke nok. Enhver af jer skylder vort Korps at kunne give

Oplysning om, hvad vi vil — kan vi ikke, saa maa vi træne vor Evne til at udtrykke os.

Prøv med en simpel Ting. Alle Mennesker i Danmark ved omtrent, at Spejdernes Motto er: „Vær beredt“. Prøv at øve dig paa at forklare en interesseret Voksen, hvad vi Spejdere lægger i det. Og prøv ogsaa, om du kan gøre Mottoet levende for en lille ny Spejderkammerat.

Vi havde netop en Opgave i det paa Snoghøj, og Besvarelsen af dem fortalte mig meget.

Alle Forklaringerne gik næsten ud paa: at være beredt vil sige, at være parat til at hjælpe.

Det er ogsaa en god Forklaring, naar I tilføjer, at I ved, I ikke kan hjælpe, før I selv har gjort jer dygtige og stærke — altsaa netop hvad vi vil gennem Spejdertræningen.

I har ogsaa Øjnene aabne for, at de svage — syge, fattige og gamle Mennesker særlig trænger til vor Hjælp og Opmuntring.

Men saa kommer Overdrivelserne. I forklarer frejdigt, at en Spejder skal være parat til at springe ud og hale druknende i Land, følge blinde Folk over Gaden, bære Brændsel hjem fra Skoven for en gammel Kone, standse vilde He-

ste, slukke Ildebrande o. s. v. Det er altsammen storartet. Men jeg ser den lille Pige, I skulde gøre begejstret for Spejdersagen, krybe i et Musehul og sige: „Nej, det er vist for farligt for mig!“ — eller en mere robust sige: „Jeg maa ud at søge de rigtig farlige og spændende Oplevelser — det er en Spejders Pligt.“

Det er en vildledende og ensidig Forklaring.

„At være beredt“ er først og fremmest givet jer for at holde jer vaagne overfor alle de Smaating, som Dagliglivet bestaar af. Næste Gang, I skal forklare Mottoet, saa prøv at gaa ud fra disse Linier i jeres Spejdersang: „Spred Glæde omkring dig, vær flittig og god“. Hvis I over jer i det, saa er I nemlig trænet til ogsaa at være beredte, naar de større Opgaver kræves af jer.

Endnu en Ting, jeg tit har mødt. I Begejstring siger I: „At være beredt vil sige, at man altid er parat, lige meget, hvad det gælder“. — Det lyder flot og besnærende.

Men at være beredt vil ogsaa sige, at man er paa *Vagt* overfor det, som ikke er rigtigt.

Vær beredt til at sige *Ja* — men vær ogsaa beredt til at sige *Nej!* *Hilsen.*

Redaktøren.

Du, som gaar i uniform
i kammeraters glade flok,
du, som sammen med de andre
ejers smil og latter nok,
men som ene gaar med sorger,
hvorom ingen andre ved,
kan du ogsaa midt i hverdags-
livets graa ensformighed
stemme op en munter sang,
som om det hele var en leg?
— For da er det først, det ses,
om du er spejder eller ej!

Du, som frejdigt med en sang
begynder kampen for en sag,
kan du ogsaa stadig smile
efter lutter nederlag?
Kan du stadig tro paa sejren
trods den modgang, du har haft, —
og saa næste gang, det gælder,
blot ta' fat med dobbelt kraft,
og ta' fat igen med smil,
som det hele var en leg?
— For da er det først, det ses,
om du er spejder eller ej.

Du, som sammen med de andre
tror saa fast paa fælles sag,
kan du ogsaa, naar det gælder,
helt alene tone flag?
Naar du ene staar mod mange,
er din tro da grundfast nok, —
eller er den kamp forgæves,
som vi kæmpede i flok?
Skal det siges, at naar ene
du skal kæmpe, er du fejs?
— For da er det først, det ses,
om du er spejder eller ej.

Du, som mødte Gud ved baalet
under stjernehimlens hvælv,
og i lejrbaalets stemning
tog et løfte af dig selv; —
kan du være løftet tro,
naar baalets sidste gnist er død?
Eller er da ogsaa død den røst,
som i dit indre lød?
Kan du kæmpe mod det onde,
som du møder paa din vej?
— For da er det først, det ses,
om du er spejder — eller ej.

Fra K. F. U. M. Spejdernes Blad

BLAAMEJSEFØRER

Julehusflid

Nu nærmer vi os Julen . . . den ligger dér forude og venter paa os med sin Travlhed — mange Lys — og dejlige Oplevelser.

Blaamejserne har allerede begyndt at tale om Julen — det gør man hjemme og i Skolen — lad os derfor tænke paa, hvordan vi vil lave Jul med vores lille Patrulje.

Det skal blive morsomt at snakke Jul med Blaamejserne — tale om, hvordan vi — for at opleve Julen rigtigt selv — skal bære os ad med at glæde andre. Der er saa mange fattige og bedrøvede Mennesker, som ikke har nogen Udsigt til at faa saa dejlig en Jul som den, Far og Mor bereder os. Kunde vi blot hjælpe nogle faa til at faa det lidt morsommere! Hvad skal vi da gøre? Ja, vi kunde f. Eks. lave nogle Billedbøger — klistre og klippe kan vi jo —, og af en gammel Tapetprøvebog kan der laves gode Bøger, og Billederne kan vi nemt finde i forskellige Blade. Jeg ved, at danske Børn Syd for Grænsen vilde blive glade for saadanne Bøger, for ikke at tale om Børn paa Hospitalerne. Men selvfølgelig maa disse Bøger laves med Omhu og Akkuratessse — ellers er der ingen, der har Glæde af at se i dem.

Men maaske har I nogle Bøger eller Legetøj hjemme, som I vil give til andre Børn — tag det med, saa reparerer vi det til Patruljemøde og pakker det pænt ind i Julepapir og sender en venlig Hilsen med!

Eller vi kunde lave nogle morsomme Jule-tallerkener, som de Gamle paa Alderdomshjemmet kan spise Juleknas af. Det er almindelige hvide Paptallerkener, vi dekorerer med Udklip af Julepapir — saadan nogle kunde Mor maaske ogsaa bruge, med Papirservietter til, dekoreret i det ene Hjørne.

Det vilde ogsaa være morsomt at pynte et lille Juletræ til en Stue paa Sygehuset — det skulde være rigtigt med flettede Hjerter og Kræmmerhuse.

Eller hvad mener I om Lysestager til Julebordet. De kan f. Eks. laves af de Træruller, der sidder inde i Forretningernes store Ruller Indpakningspapir — de skal blot slibes glatte med Sandpapir — males og evt. dekoreres med Udklip — og til sidst lakeres.

Man kan ogsaa lave Lysestager af Serpentin, man begynder at rulle udenom det Lys, der skal bruges, derved fremkommer Hullet til Lyset. Naar man har rullet tilstrækkelig meget, formes Lysestagen, slibes glat med Sandpapir, dyppes i Vandglas og lakeres til Slut.

Dette var blot nogle Idéer — smaa, nemme Arbejder, som Blaamejser kan overkomme, man skal nemlig helst ikke vælge noget, der strækker sig over mere end 2 Patruljemøder — ellers taber det let Interessen, men I kan sikkert finde mange andre smaa morsomme Ting, jeres Blaamejser kan faa Glæde af.

Men husk, hvad I saa end laver: *Sjuskeri maa ikke tolereres!!* Det er en daarlig Tjeneste at gøre Barnet at bære over med Sjuskeri, fordi „hun er saa lille“.

Naar man laver Husflid, bruger man meget Klister; her er en Opskrift paa godt, holdbart Papirklister:

15 g Hvedemel
10 g Sukker
10 g Alun
1¼ dl Vand
45 Draaber Formalin

Hvedemel, Sukker og Alun blandes tørt i en Kasserolle, og Vandet tilsættes under Omrøring, indtil der ingen Klumper findes. Saa opvarmes Blandingen under Omrøring, til den har Konsistens som Klister. Naar det er afkølet i Kasserollen, dryppes Formalinen i og røres godt sammen. — Klisteret opbevares bedst i et gammelt Marmeladeglas, ikke i en Blikdaase, da denne rustet.

Medens vi taler om at klistre, saa sørg for godt med Aviser og Klude. Lær Blaamejserne at klippe Billederne pænt til i Kanten, sætte smaa Blyantsmærker, hvor de skal sidde, smøre Klister paa paa en Avis og stryge det til med en Klud — saa er der bedst Chancer for et godt Resultat!

Det sidste Patruljemøde inden Jul laver man altid lidt festligt. Det vilde være morsomt at høre fra nogle Blaamejseførere rundt om, hvad de har arrangeret med deres lille Familie, maaske kan nye Førere hente Idéer dér.

Altsaa: „Kære Kammerater — grib Pennen og fortæl lidt om jeres sidste Jul!“

Spejderliv er Friluftsliv

Vær saa meget i fri Luft med Blaamejserne som muligt — lær dem, at der er ikke noget, der hedder daarligt Vejr, det hedder blot forkerte Klæ'r.

tørklæde
hat
spejderbælte
brune
strømper

UNIFORMEN

Motto: Hellere fiks end klodset

fløjtesnor
slips
fløjte
blå kittel
lejrhue

Afskrækkende eksempler! Saadan sætter vi ikke spejderhat og -hue

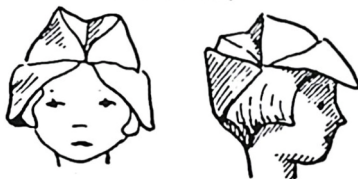
Hatten

Hæng aldrig din hat ude i solen, men lav en krog til den paa teltstangen eller hæng den paa en snor under tagryggen.

Naar du er hjemme, læg den da paa en hylde i stedet for at hænge den op, saa vil skyggen blive ved at være plan og stiv i lang tid. Men forøvrigt kan man faa sin hat til at se ud som ny ved at presse skyggen og danne bulerne mens den er helt vaad.

RIGTIGT.

Huen

Vores nye spejderhue er meget praktisk og meget klædelig, hvis den da bliver sat rigtigt. Sørg for at den altid er pæn glat med skarpe folder; læg den under nogle bøger om aftenen og den vil være fin næste morgen.

Depotet har indført en tyk ulden hue foruden den lette lejrhue. Den kan bruges baade i regnvejr og i stærkt solskin, se tegningerne.

Raad og Vink

- Har du ingen fløjte i fløjtesnoren, saa sæt løkken fast til splitten paa den indvendige side af lommen. Du maa have flere fløjtesnore — og vask dem ofte.
- Naar du sætter knapper i uniformen, anbring dem da med stilken paa trekloveret nedad.
- 3. kl. og 2. kl. mærker sættes saa langt nede paa ærmet som den reglementerede skulderstrop kan naa.
- Skal et mærke flyttes eller helt væk, glem da ikke at gøre de gamle huller i uniformen usynlige.
- Hvorfor pudser du ikke dine mærker?
- Hvorfor stryger du aldrig dit tørklæde ud?
- Alle mærker tages af i vask, og uniformen stryges paa vrangen.
- Tomme bæltetroge spændes op paa den øverste del af ringen, de hænger i.
- En klædesbørste er en vigtig ting i oppakningen.

Patrulje

Hjørnet

Patruljefører,

har du nogensinde hørt en spejder sige:

„Jeg troede, det var spændende at være spejder, men det eneste, der er lidt ved, er turene; naar vi har patruljemøde, sidder vi bare rundt om et almindeligt bord og læser paa prøverne og bliver hørt, som om vi var i skole. Og saa har vi engang imellem nogle lege, men det er bare den slags, som vi leger til hvert eneste fødselsdagsselskab. Næh, det er ærlig talt ikke særlig sjovt.“

Prøv engang at tænke tilbage paa dine patruljemøder. Er de noget helt andet, end spejderne kommer ud for andre steder? Forstaar du at tilfredsstille deres trang til spændende oplevelser og til at bevæge sig, ikke bare sidde stille, og forstaar du — *samtidig* med det — at oplære dem til dygtige spejdere med den rette spejderaand?

For den nye spejder er det at bære uniform og være med blandt de andre nyt for hende og nok til at gøre hende begejstret. Men senere hen, naar alt ikke har nyhedens glans, saa er det, at mange af os vist har følt en skuffelse, opdaget, at det hele ikke var saa storartet, som vi havde tænkt os. Og hvorfor er det ikke storartet, hvorfor? — Hvorfor sætter du dig engang imellem hen og tænker, at nu gider du ærlig talt ikke mere — og hvorfor er dine spejdere i patruljen ikke henrykte, ivrige og begejstrede? Ja, hvorfor?

Fordi vi gør spejderbevægelsen saa skrækkelig *kedelig*! Vi putter den i opskrivningsbøger og paa blanketter og deler den ind i rubrikker; en skønne dag vil det hele ende støvet og halvglemmt paa den øverste hylde i et bibliotek.

Den nye spejder kommer ind i din patrulje med store forventninger og i tillid til, at du vil sørge for, at disse forventninger bliver opfyldte. Det afhænger af dig, hvad hun vil faa ud at være spejder, og du maa som fører arbejde henimod, at hver eneste i din patrulje faar det rigtige og det bedste ud af spejdertiden. Du maa være dem

et forbillede som spejder, og selv have en klar og rigtig opfattelse af spejderbevægelsen, dens idé og metoder.

Har du det, vil du stadigvæk „gide“, og du vil faa din patrulje til at flamme af iver, for idéen i den *ægte, spændende, sunde* spejderbevægelse maa vi alle slutte os begejstrede til — den findes nemlig ikke oppe paa øverste hylde, til højre.

J.—s.

Den venlige Hilsen

Engang imellem hænder det, at patruljen maa vise sig fra sin repræsentative side.

Det sker, at man vil vise sin tropsfører, en kammerat eller et civilt menneske en lille opmærksomhed, enten i anledning af en mærkedag eller en tak for en hjælp, som man paaskønner og gerne vil give udtryk derfor. Eller man vil udsende en lille hilsen til en fremmed patrulje eller trop i anledning af jul, nytår eller sct. georgsdag.

Telegrammer og breve er kedelige og uoriginale, men paa tegningerne her ser I et par former for hilsen som kan være baade smuk og morsom. Den fortæller ogsaa, at I har tænkt mere paa den person, I sender hilsenen til, ved det arbejde, I har lagt i den — end hvis I blot havde købt et kort og en konvolut og skrevet nogle pæne ord.

Hvis det er en patrulje eller trop, I sender den

til, vil den pynte vældigt paa væggen i deres tropslokale. I kan bruge birkebark, men husk aldrig at skære den af *levende træer*!

Skind- og læderrester er ogsaa udmærket, og pergament af den slags, man bruger til lampeskærme. Tegnepapir klippet ud som jeres patruljedyr og derefter ferniseret kan ogsaa virke morsomt — men husk at tegne eller skrive, før I bruger fernis.

Vandfarve eller tusch kan I tegne jeres patruljetegn og hilsen med — eller hvis materialet er skind, kan I brænde det ind.

Fantasiaen kan I lade faa frit spillerum, men pas paa, at det ikke bliver en overfyldt rædsels-genstand i stedet for en smuk og original hilsen.

Den samme idé kan I bruge, hvis I vil lave jer et minde om en særlig god lejr eller tur. —e.

Kast med Redningsreb

Primitiv Madlavning

Tungen lige i Munden

Patruljeførerkursus

Snoghøj

20.—23. Oktober

Tog efter Tog standser ved Lillebæltsbroen og Spejdere myldrer ud og marcherer hen over Lillebælt, der ligger dybt nede under dem. Ovre paa Jyllandssiden, næsten helt nede ved Vandet, ligger en gul Bygning med rødt Tag og et slankt Spir oven over. Snoghøj Gymnastikskole venter os med alle sine dejlige, hyggelige Rum, sin store Gymnastikpark og Have — og snart føler vi os hjemme i de smukke Omgivelser. Vi bliver efterhaanden ca. 65 „blaa“, og i Foredragssalen kan Løyer snart aabne Stævnet — og saa skal vi spise! Dejlig Kaffe med hjemmebagt Kage, ja, man skulde næsten tro, vi var i Luksuslejr, vi har ikke noget at gøre med Madlavningen, ikke engang Opvask, bare lege og more os, kort sagt, en rigtig Ferie. Men allerede den første Dag fik Piben en anden Lyd. Hvis man vil have noget ud af 4 korte Dage, maa man stræbe, jo, Spejderbevægelsen er — Aktivitet. Det er et

dejligt Slagord, og andre følger efter. Lejrens blev: „Det hedder aldrig: Vi kan ikke — det hedder: Vi prøver“.

Ja, hvor vi prøvede! Vi startede med Gruppediskussion over Emnet: Patruljeførerens Ansvar. Vi snakkede om det i hver Patrulje.

Vi var delt i syv Patruljer, og for hurtigere at lære hinanden, fik vi et lille Stykke Karton i Patruljefarven, hvor vi saa skrev vort Navn. Naar vi efter 30 Minutter

havde skrevet et samlet Svar, mødtes vi igen og læste det op for hinanden. Saa kunde de lidt ældre og mere erfarne Førere tilføje mange gode Raad og Ideer, og jeg skal love for, at Blyanterne fik travlt. Det gjaldt om at faa saa mange Guld-korn som muligt med hjem. — Der er Grænser for, hvor meget man kan huske.

En Dag havde vi „den store Opgave“. Vi skulde igen-nem syv Opgaver, der hver varede en halv Time. Der var Woodcraft og Lege, et Sted skulde vi forklare „Vær beredt“. Vi kom ogsaa paa en Lobetur helt over Lille-bæltbroen, denne pragtfulde Bro, der om Dagen laa solvskinnende lige for Næsen af os, saa snart vi kom ud af Døren, og om Natten belyst af gult Neonlys. Efter at have skaffet Oplysninger om en Rutebil til Odense, gik det i Fart tilbage, men værre blev det, da vi kom hjem efter Stormmarchen over Broen. „Giv et Signalement af den Person, der stod og pumpede Cykle midt paa Broen og hvilke Træer vokser der paa begge Sider af Broen paa Fyenssiden“, lod nogle af Spørgsmaalene. Det kom bag paa mange af os, og vi husker nok senere at bruge Øjnene lidt bedre. Vi skulde ogsaa skrive Ansøgninger til forskellige Mennesker, Tilladelse til Weekendlejre, skrive Takke-breve, binde Teltstænger sammen og binde en Prop paa en Flaske. Et Sted fik vi udleveret en Papæske med alt muligt Ragelse og skulde lave et Dukketeater med Deko-ration, Personer og et Manuskript. Det var næsten det, vi med størst Iver tog fat paa. „Du laver Skurken, og jeg kan tegne Kulisser“. Alle Fingre og Hjerner arbejdede, som om vi ikke havde bestilt andet end at tegne og digte. Og oven paa alle Anstrengelserne kom Lejrbaalet som en dejlig Afslutning paa Dagen, hvor vi rigtig slappede af og kunde samle lidt sammen paa alle de gode Raad og Ideer. Her var det ligesom om selve Kærnen i hele Stæv-net kom tydeligst frem, steg op af al den den gode Tale og dejlige Sange. Vi kunde rigtig mærke det Sammen-hold, der havde været der fra første Øjeblik og som ved-blev at vare for denne lille Flok, indtil vi sænkede Flaget for sidste Gang. — Men jeg er slet ikke færdig med at fortælle. Vi lærte meget mere. Ude paa Gaardspladsen svirrede Redningsrebene gennem Luften, men der blev ikke reddet ret mange den første Dag! Vi fik efterhaan-den saadan en Lyst til at øve os, at der næsten var Slags-maal om Rebene i den korte Fritid, og Øvelse gør Mester, især, da vi ogsaa kunde kaste med Rebet ud over Lille-bælt.

Vi færdedes næsten hele Dagen ude uden Overtøj, for Solen var venlig og skinnede dejligt fra Morgen til Aften. Sikken et Held, for Lørdag Formiddag havde vi primitiv Madlavning. Kunde du tænke dig at staa med Vandfad, hvori der var: Et Stykke raat Kød, fire Kar-tofler, et Æg, en Gulerod og et Æble, en Sild, Mel, Mar-garine og Salt, og skulde lave et velsmagende Maaltid uden Antydning af Kogegrej? Jeg glemte at fortælle, at vi ogsaa fik en Klump Ler, og saa startede vi. Kodet blev stegt paa Spid, Silden blev gjort ren og pakket ind i Papir og Ler, som vi saa puttede i Gløder. Vi lavede Raakostsalat af Guleroden og Æblet —, og hvad andet skulde vi bruge Melet til end Snobrød? Stegte Kartoffler smager pragtfuldt, og saa havde vi Ægget tilbage. Vor Patrulje havde fundet et Stykke Cementrør, først vaskede

vi det rent i Lillebælt, og saa fyrede vi op paa det. — Medens det var varmt, hældte vi hurtigt Gløderne og Asken af, smurte en Smule Margarine paa og fik et her-ligt Spejlæg ud af det. Vi kunde ikke faa Asken helt af, saa lidt sort blev det jo nedenunder. Jeg ved ikke, hvor-dan det smagte, for Skolens dejlige store, sorte Hund guffede det veltilfreds i sig.

Saa signalerede vi ogsaa. De rød- og hvide Flag smål-dede i Luften. Splejsning og Kompas, Korttegnning, Lege og mere Signaler med Lege, alt det blev efterhaanden proppet ind i vore modtagelige Hjerner. Vi lærte mer og mer at lukke op og bare suge al den Viden til os, vi kunde skrabe sammen, og det gav Resultat i vore Boger. Saa kan vi altid, naar vi er kommet hjem sortere det og ordne.

Men Tiden gik, og vi gik med. Hver Dag havde sit nye Ansigt, og nye Ansigter saas mellem os. Der kom flere til baade Lørdag og Søndag, men de fandt alle Plads i vor Kreds. De gled ligesaa stille med Strømmen, der nu snart havde naaet sit Maal. Lørdag Aften, sidste Aften paa Snoghoj kom. Forstanderinden ved Skolen, Frk. Krogh, viste os nogle pragtfulde Film, blandt andet en meget smuk Farvefilm fra et Gymnastikstævne paa Skolen. Det var meget morsomt at se noget af Skolens virkelige Liv og endnu bedre var det, da vi alle 80 var samlet i den smukke Dagligstue foran en aaben Pejseild for at høre mere om Skolens daglige Gang og gode Formaaler. Vi havde selvfølgelig ogsaa en Lejravis, som Chefredaktor Moster oplæste under vild Jubel. Vi havde hver givet vort lille Bidrag, der sammen med lidt forskellige Guld-korn fra „Havgasserne“ gav et godt Billede af hele Stæv-net. Moster spillede og vi sang alle vore gode Sange, indtil vi næsten sov indvendig, for det trætter at lære mange Ting paa saa kort Tid. Saa gik vi i Seng ved Ti-tiden, men kom ikke til at sove lige med det samme, for nu begyndte de gamle at optræde nede i Hallen, mens vi andre var ved at falde ud over Gelænderet paa første Sal af Grin. Det er altid morsomt at se de kære Førere optræde, fordi de kender saa mange morsomme Numre. Men i Seng maatte vi, dog ikke for Grethe Beck havde lært os en dejlig Godnatsang: „Gone to bed is the set-ting sun“. Mens vi langsomt gik ind i vore Senge, tonede Sangen ganske langsomt ud og dode tilsidst helt hen. Saa var den Dag gaaet. Og Søndag havde vi endnu Tid til at lære flere gode Ting. Tidligt om Morgenen var der først Gudstjeneste i den lille Kirke, der er tilbygget selve Skolen. Vi fyldte den fuldstændig. Det var dejligt at se alle disse ens blaa Uniformer under de hvide Hvælvinger. Vi maa være glade for vor Uniform og lære vore Spej-dere det samme. I denne Time kunde vi rigtig lade alle gode Tanker faa fat dybt inde i os, saa vi kunde tage dem med hjem. Det er, som vi ogsaa horte paa Stævnet, meget nemmere at udtale idealistiske Ord, naar man er saa mange sammen om den samme Ting, men naar man staar alene mod de mange, er det svært at staa ved sine Ord, men jeg tror, at vi her paa Snoghoj fik en god Støtte til at falde tilbage paa, naar vi senere hen faar Brug for det.

Det var et pragtfuldt Stævne, det er vi alle enige om, og vi haaber, at de kære Førere har lært af os, som vi

har lært af dem.*). Og forresten: Kan du lege „Mus“? Hvis ikke, saa spørg blot en af dem, der var med. Jeg kan ogsaa lære dig det, for jeg er ogsaa een af de heldige. —

*) Jo Tak. — Redaktøren.

Spjæt.

Hobro

De fire nordligste Divisioner har slaaet sig sammen om et Patruljeførerkursus i Hobro Lørdag—Søndag d. 29.—30. Oktober. Der var ca. 80 Deltagere, og Stævnet fik et helt igennem udmærket Forløb. — Lørdag Aften holdt Overbetjent Gilbert Petersen, Nørresundby, et Færdselsforedrag med Lysbilleder. Søndag Formiddag talte Patruljefører Else Æroe, Hjørring, om Spejderlov og Løfte, og under Ledelse af Lærer Hansen, Hobro, gik Spejderne en Woodcrafttur gennem Skoven. Søndag Eftermiddag demonstrerede Divisionsassistent Gunhild Ifversen, Hjørring, et Patruljemøde, og Korpsinstruktør Grethe Beck talte om Blaamejser.

Der sluttedes med nogle Patruljelege.

»Antvorskov Højskole«

Søndag den 15. Oktober var der stor Tummel paa Hovedbanegaarden i København. Henvend 80 blaa Pigespejdere var samlet paa Perronen, hvor de ventede paa Tog til Slagelse. Rejsen gik med Sang og ivrig Snakken, til vi efter 2½ Times Forløb naaede Slagelse. Saa vandrede vi i sluttet Trop lige igennem Byen og ud til „Antvorskov Højskole“, hvor vi straks ved Ankomsten fik anvist vore Værelser. Efter at have pakket ud og spist vor medbragte Mad, samledes vi i Skolegaarden, hvor Stævnet aabnedes. Om Aftenen samledes vi til Lejrbaal i Gymnastiksalen, og da vi ved 21-Tidengik til Ro, var vi alle dygtig trætte. Søndag Klokken 8 havde vi Morgenparade, under hvilken vi blev delt i Hold. Disse fik saa en 7 Timers „Skoledag“ med Instruktion angaaende 2den Klasses Proven. Om Aftenen havde vi atter Lejrbaal, ved hvilken der blev gjort forskellige Forberedelser til „Hiken“, bl. a. blev vi delt i

16 Hold, hvert med sin Holdfører. Mandag Morgen Kl. 8 Morgenparade og derefter de sidste Instruktioner angaaende „Hiken“. Denne var delt i 2 Afdelinger, Byen Slagelse og Antvorskov. I 1ste Afdeling skulde vi finde Vej efter Kort og lægge Mærke til 5 af Byens Seværdigheder, saaledes at vi senere kunde kende dem efter Billeder. Desuden skulde vi lægge Mærke til en Dreng, hvis Signalement vi fik opgivet. Naar vi mente at have fundet ham, skulde vi spørge ham, om han hed Victor, og hvis det saa var ham, vilde han give et Svar, hvoraf vi kunde vide, at det var ham. Han svarede: Ja! Victoria. 2den Afdeling, som foregik i Skoven, var den interessanteste Del af „Hiken“. Der var afsat 5 Punkter paa Kortet, og dem skulde vi saa finde frem til og enten give en Beskrivelse af Stedet, eller ogsaa var der en eller anden Opgave at løse. Paa en Strækning skulde vi gaa langs et udtørret Aaløb og her finde et mystisk X. Dette var en Regnfrakke, i hvis Lommer der fandtes forskellige Ting, som kunde vidne om den Persons Ydre, som havde mistet Regnfrakken. Det var det sværeste Punkt ved „Hiken“, men ogsaa det, der vakte størst Interesse. Af de 16 Hold havde kun 1 Hold, nemlig Hold Nr. 9, faaet et ganske udmærket Resultat. Det var da ogsaa dette Hold, som var det bedste til alle Opgaverne, og de fik ved Lejrbaalet om Aftenen hver overrakt en Præmie til Minde om Turen. Fra 8 Morgen til 17 Eftermiddag opholdt vi os ude og oplevede mange spændende Ting, hvoraf ovennævnte kun er et lille Udvalg. Efter Paraden Tirsdag Morgen havde vi 1 Time fri til at pakke vore Ting sammen, da Stævnet jo desværre skulde slutte samme Dag. I Formiddagstimerne blev forskellige Ting ved „Hiken“ kritiseret, bl. a. den Woodcraft, vi havde samlet. Efter Middag tog vi Afsked med „Antvorskov Højskole“ og gik til Stationen, hvor Toget snart dampede frem for at tage os alle med hjem, efter at have tilbragt 3 lærerige og fornøjelige Dage paa „Antvorskov Højskole“.

„To, der var med“.

Trille og Sippe, II. Kbhvn.

Er du et Fjols?

Der er mange Ting, Folk ved om Spejderne, og som de ikke er sene til at komme frem med. En Spejder er tjenstvillig, kan aldrig blive forkolet, maa aldrig give op, lever af Bøf og sveden Havregrød, stopper selv sine Strømper, gør en god Gerning hver Dag, maa ikke ryge i Uniform o. s. v.

Det er altsammen rigtigt — næsten rigtigt —, men det sidste Punkt er en uskreven Lov, der ikke findes paa Tryk, selvom altsaa alle Folk kender den. At det er skadeligt for Børn og ganske unge at ryge, er der ikke Tvivl om, og at det ser kækt ud — det synes i hvert Fald vi Spejdere slet ikke. Vi har den uskreven Lov, at vi ikke ryger i Uniform, og jeg synes, vi skulde have den uskreven Lov, at vi overhovedet ikke ryger, i hvert Fald ikke, før vi er 20 Aar.

Jeg tror, du vil give mig Ret, naar du hører, hvad Baden-Powell siger om Sagen: „Der findes ikke noget Forbud mod at ryge, men den Dreng eller Pige, der ryger, er et Fjols, og vi har den stiltiende Overenskomst, at en Spejder er ikke et Fjols!“

Altsaa ...!

★

Mange af jer kender sikkert en Underholdning, der bestaar i, at Spejderne sidder i en Rundkreds, ganske tæt, og til Sangen: „I alle de Riger og Lande“ lader Hattene gaa fra Hoved til Hoved. Prøv den til Melodien: „En Krokodille drog imod sin Fjende“ og med følgende Ord:

*En Morgenstund da vilde jeg spadser,
jeg vilde nemlig gaa til Staden ind.
Men stadigvæk det blæste mer og mere,
og pludselig der kom en Hvirvelvind.
Og Spejder — Spejderhatten,
hvad mon der dog blev a' den?
Ja Hatten fløj, og Hatten røg.
Ja Hatten fløj, ja Hatten røg,
og Hatten flyver, fløj og røg.
Ja Hatten fløj, ja Hatten røg,
og Hatten flyver, fløj og røg.
Jeg er en stakkels Pigespejder,
der kæmper nu for Hatten som en gal.*

Angaaende Duelighedstegn

Jeg mener nu, vore Duelighedstegn gennemgaaende er alt for svære ... det er dog meningsløst at forlange saa meget for at faa saadan et lille Mærke. Lad os faa dem revideret snarest; foreløbig vil jeg foreslaa nedenstaaende Ændringer i Haab om, at det maa blive taget op til Drøftelse paa næste Divisionschefsmøde.

Botaniker. Spejderen skal kende 4 Blomster eller Planter flere, end Tropsføreren kender — dog ikke over 12.

Brandmand. Have overværet en Ildebrand i mindst 200 Meters Frastand.

Husmoder udgaar. Spejderbevægelsen skulde dog gerne være lagt an paa os unge — og ikke paa gamle, gifte Koner.

Musiker. Skal kunne synge mindst 3 af Sangene i Spejdersangbogen, en af dem udenad.

Oplyser. Skal kunne give Oplysning om hvilket Automobilmærke, der er det førende, samt kunne udfylde en Maanedsrapport-Blanket.

Ordonnans. Skal kunne cykle om Sommeren og gengive en Besked om Vinteren samt kunne finde et Ur ved Hjælp af Solen.

Rengøring. Skal have overværet en Hovedrengøring samt selv have hjulpet med at gøre rent i Tropslokalet.

Svampesamler. Spejderen skal have mindst 2 Svampe og kende Nyttens og Brugen af dem — ogsaa til Lejrbrug.

Vaskemærket udgaar — se Svampesamler.

Løsningerne paa »Hovedbrud« i Blad Nr. 8

1) 2 Spejdere spiser 4 Lakridsbaand paa 3 Dage.

2) D. U. R. K. = *Dansk Ungdoms Røde Kors.*

A.S. = *Aktieselskab.*

D. U. H. = *Dansk Ungdoms Herberge.*

D. D. P. A. = *Det Danske Petroleums Aktieselskab.*

B. B. C. = *British Broadcasting Company.*

D. S. U. = *Dansk Socialistisk Ungdom.*

D. S. B. = *Danske Stats Baner.*

U. S. S. R. 1) *Dansk Betegnelse for Rusland (Unionen af Socialistiske Sovjet Republiker).*

2) *Officiel Forkortelse af Ukraines Socialistiske Sovjet Republik.*

K. U. = *Konservativ Ungdom.*

F. D. B. = *Foreningen for Danmarks Brugsforeninger.*

D. V. L. = *Dansk Vandrelaug.*

Ø. K. = *Østasiatisk Kompagni.*

F. D. F. = *Frivilligt Drengesforbund.*

3) *Brændt Barn skyr Ilden.*

Klæder skaber Folk.

Een Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget.

Nød lærer nogen Kvinde at spinde.

Lige Børn leger bedst.

Smid ikke med Sten, naar du selv bor i Glashus.

Naar Krybben er tom, bides Hestene.

Man maa krybe, for man kan gaa.

Lad os se, sagde Manden, han var blind.

Liden Tue kan vælte stort Læs.

Præmierne blev vundet af:

Annelise Hansen, Absalonsgade 9, Slagelse, og

Kirsten Hvalkof, Violvej 26 b, Gentofte.

De faar hver en af de nye Samlemapper til „Pigespejderne“.

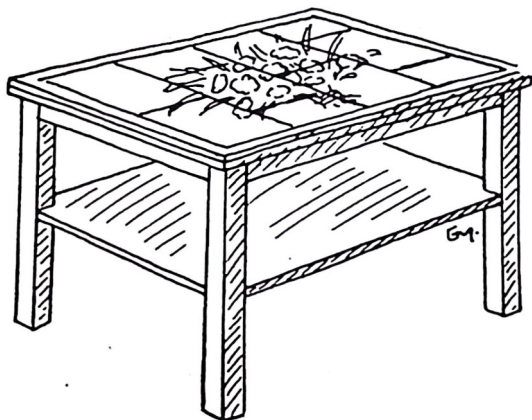
Tips til Julegaver

„Kære Spejdersøstre i nordiske Lande“!

Var det ikke en god Idé at begynde at tænke paa Julegaver allerede nu, saa risikerer du ikke at komme i sidste Øjeblik med dem, som baade du og jeg gjorde det sidste Aar.

Jeg vil gerne fortælle dig noget om, hvad jeg laver eller har tænkt at lave. Selv om du ikke har Lyst til at gaa i Gang med de samme Ting, kan det maaske give dig Idéer til noget andet.

Maaske er du ogsaa mere velbeslaaet med Lommepenge end jeg er. Mine Julegaver skal helst koste saa lidt som muligt, — men det skal man selvfølgelig ikke kunne se paa dem. Jeg maa hellere bekende, at nogle af Idéerne har jeg hugget inde paa Udstillingen i Forum, men derfor kan de jo være lige gode. Listen ser foreløbig saadan ud: Mor: et Kakkeltbord, Far: et Rygegarnituret, Esther: en „Daase“ til Toiletgarnituret, Karen: en Servietmappe, Preben: en Cigaræske og Onkel Niels: en Pude med Kludeklip.

Det lyder saa flot med et Kakkeltbord, men nu skal du høre, hvordan jeg laver det. Vi har et Vaskebord staaende, — det blev kasseret, da vi fik indlagt Vand. Jeg har savet lidt af Benene og flyttet Hylden og taget et Par Lister af, og saa har jeg lakeret det, det er virkelig helt pænt. Kaklerne laver jeg af Cigarkasselaag. Jeg lægger Laagene i Blød, saa de er lette at skrubbe rene, og bagefter gnider jeg dem med groft Sandpapir, og med en Løvsav skærer jeg dem til i den Stør-

relse, som passer. Det maa gøres meget nøjagtigt, og det er et større Arbejde, end du tror, naar du læser derom. De tilskaarne Laag dekorerer jeg med smukke Blomstermotiver og maler dem med ganske almindelige Farveblyanter, hvorefter jeg giver dem Lak paa begge Sider, at de ikke skal „slaa“ sig, og saa bliver de lagt ned i Gibs paa Bordpladen, og der bliver sat en Liste om Kanten af Bordet. Resultatet er virkelig pænt.

Vidste du, at man kunde dekorere Træ med Farveblyant? Lakken holder jo paa Farven. Du kan ogsaa dekorere Bøjler, Børster o. s. v. paa den Maade. Det er altid morsomt med lidt nyt.

Min Patrulje er saa begejstret for Pergamentsarbejde for Tiden, og det er saa dejligt billigt. Et stort Ark kulørt Lampeskærmepergament ko-

ster kun en Krones Penge. Husk, at Pergament kan kun foldes paa den Led, det er rullet paa, og det maa ikke opbevares, hvor der er for tørt og varmt.

Min Daase til Vat, Knapper eller lignende, laver jeg paa den Maade, at jeg klipper to runde Cirkler, ca. 8 cm i Diameter og en rektangulær Firkant, 27,9 cm. Firkanten dekorerer f. Eks. med et Par Silhuetter af Dyr. Pergamentet er gennemsigtigt, saa Konturerne kan let overføres, og det er ingen Kunst at udfylde dem med Tusch.

Cirklernes Omkreds samt Firkantens lange Sider kantes med Kastesting (f. Eks. med sort Perlegarn), og de to korte Sider sys sammen med lange Forsting. Bunden kastes til, og Laaget hæftes paa. En stor, sort, rund Træperle gør god Virkning som Dekoration paa Laaget. Daasen staar mig i ca. 10 Øre.

Servietmappen bliver lidt dyrere. Jeg folder Pergamentet sammen til en Mappe, — saa lang, at en sammenlagt Serviet kan ligge deri. Jeg snører ogsaa den sammen med groft Perlegarn og tegner et eller andet morsomt eller fikst paa

Overfaldet. Min Søsters Navn har jeg anbragt i det ene Hjørne.

Det er altid svært at finde paa noget til Herrerne, men i Aar synes jeg, jeg har været heldig. Jeg har „tigget“ nogle kasserede Grammofonplader, de er blevet til det fineste Rygegarniture: Bakke, Cigar- og Cigaretholder og Askebæger.

Jeg satte en Gryde Vand over Gassen, og i det kogende Vand anbragte jeg Grammofonpladerne. De bliver ganske bløde, og er meget lette at forme og skære i, men man brænder Fingrene noget saa nederdrægtigt, og man maa ikke have for mange Tommelfingre, for Massen storkner hurtigt. Heldigvis kan man let lave det om, hvis det mislykkes første Gang.

Prebens Cigaræske kommer jeg ogsaa billigt til. Jeg bruger en gammel Æske, som jeg sætter nogle Træperler under (som Ben). Jeg maler og lakerer den og dekorerer den med Metalbeslag. Metallet har jeg faaet af Tandpastatuber, som jeg har rensat og glattet ud. Jeg bruger de Redskaber, jeg har til Læderplastik, og arbejder med Metallet ganske paa samme Maade som med Læderet, kun skal Metallet ikke gøres vaadt. Æsken bliver virkelig pæn.

Puden til Onkel Niels glæder jeg mig meget til at lave, men Fremgangsmaaden behøver jeg vist ikke fortælle dig. Kludeklip er jo moderne, og man finder Idéer i ethvert Broderiforretningsvindue.

Mens jeg er ved det, skal du lige have et Par Idéer til Julelysestagerne. Dem har man altid Brug for.

Du maa samle ca. 22 Tændstikæsker til en Lysestage. — Laagene har du ingen Brug for, men Æskerne stiller du paa Højkant inden i hinanden, saaledes, at de presses tæt sammen i den ene Ende. — Paa den Maade kommer de til at danne en Cylinder med Hul i Midten til Lyset. Malet eller bronceret er de nydelige.

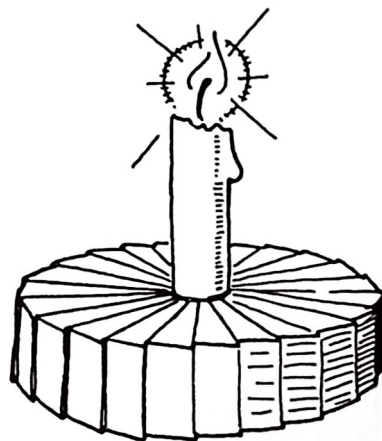
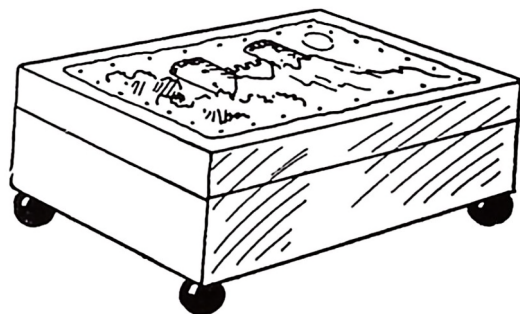
Jeg er saa vigtig af, at jeg har lært at tage en Flaskehals af en Flaske. Det er slet ikke saa svært. Dyp en Bomuldstraad i Spirit eller Terpentint og sno den et Par Gange om Flaskehalsen paa det Sted, hvor den skal tages af. Stik saa Ild paa Traaden, og naar Ilden er slukket, holdes Flasken hen under den kolde Hane i Vasken. Forhaabentlig revner Flasken da pænt og lige paa det ønskede Sted.

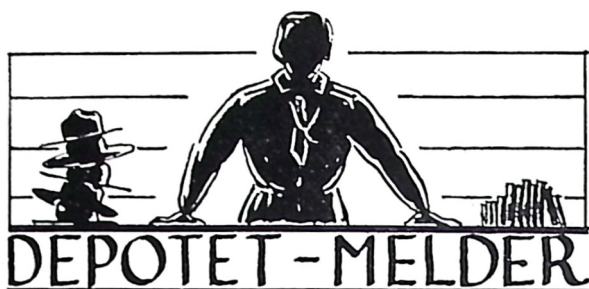
Hvis du har nogle Skosværtæsker eller lignende, kan du anbringe Flaskehalsen i Midten og fylde Hulrummet mellem Flaskehalsen og Kanten af Æsken ud med Gibs. Naar den bliver malet, er det en nydelig Lysestage.

Forøvrigt er det utroligt, hvad du kan faa ud af Cigarkassetræ, Gartrisser og Flaskekapsler (til Lyseholdere), hvis du bare er i Besiddelse af en lille Smule Opfindsomhed, — og det er du jo.

Glædelig Julegaveforberedelse!

Tulle.

Julen nærmer sig — og I skal til at tænke paa Julegaver, baade, hvad I skal give Søkende og Kammerater — og hvad I selv ønsker Jer.

Vær nu kloge og ønsk Jer de Ting, I har Brug for til Jeres Sommerlejr — saa I, naar Lejren kommer, ikke staar og mangler de mest nødvendige Ting — som *Rygsæk* — *Sovepose* — *Tæppehylster* — *Madrasvaar* — *Sejldugsvandfad* — *Tallerkener* og *Spisebestik* — det kan nemlig slet ikke undværes, men har I først disse Ting, er der mange andre Gaver, man kan ønske sig. Foruden hvad I finder i Kataloget, skal nævnes nogle nye Ting, som er rare at have.

Over
det døde Punkt

Gucces
Chocolate
den fladeste Firkantspakke

A/S GALLE & JESSEN

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44 - København K.

Tlf. Palæ 1047 - Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Alt Tilbehor

Landsknægttrommer

Alle Reparationer udføres - Spejdere 10 % Rabat

En *Spejderdagbog*. Omslaget har Fru Sus-helt bagi findes nogle Ark Nodepapir. Pris 2 Kr.

Samlemappe til „Pigespejderne“, som der var Billede af i forrige Blad, men det fremgik ikke, at den er med Titel og Emblem paa Ryggen, og sanne Lassen lavet et dejligt Farveklip til, der er 120 Sider i Bogen, baade med og uden Linier og

Nu til Julen faar vi nogle nye Serier *Brevpapir i Mapper*. Papiret er i blaalig Tone med Spej-dermotiver. Alt for faa af Jer skriver paa Spej-derpapir og -Kort — maaske har Udvalget ikke været stort nok, men nu har vi noget for enhver Smag og til mange Priser. Se Annoncen.

Adventskalender. De svenske Pigespejdere ud-giver hvert Aar en Kalender — den gælder fra den 1. December til Juleaften, hver Dag aabner man en lille Luge og bagved er der et henrivende lille Billede, forskelligt for hver Dag. Prisen er 1,50 Kr.

Depotet sender Jer en Juleprisliste med For-slag til Gaver, Jeres Tropsfører har den omkring 1. December.

Prisen er 2 Kr. — har man en Samlemappe, er det dejligt nemt at holde Orden paa sine Blade.

Sangbogen er kommet i nyt og rettet Oplag, Prisen er den samme, 1,25 Kr., men nu faas den ogsaa i rigtigt *Skindbind* til 2,50 Kr.

Postbox

Nu har Ungarn meldt sig igen. Der er 5, som gerne vil korrespondere, ca. 15—16 og 18 Aar gamle, desuden en paa 33 Aar.

Hvorfor er der aldrig nogen af „de gamle“, der vil opfriske deres Sprogkunds-kaber? Jeg korre-sponderer med en Hollænder paa 13 Aar, og vi har megen Glæde af det.

Fromse.

Bøger

Strikker du Mønsterstriking?

Saa skulde du prøve at faa fat i to gode norske Bøger: *Annichen Sibbern Bohn*: Norske strikkemønstre. Oslo, Grøndahl & Søn, 3,50 Kr., og *Annichen Sibbern Bohn* og *Inger Fleischer*: Småtoi. Oslo, Grøndahl & Søn, 3,85 Kr. Den sidste indeholder baade strikket og syet Børnetøj til de 0—3-aarige. M. K.

*Vær opmærksom og forsigtig,
aldrig hensynsløs og vigtig!*

Det er Færdselslovens første og største Bud, siger *Aage Kirkedal Mortensen*, der har udgivet en lille Bog, der hedder: „Færdselslæren i Leg og Sang“. Den er beregnet til Brug ved Undervisning i Færdselslære, og alle, der har med Blaamejser eller smaa Spejdere at gøre, bør enten anskaffe den eller laane den paa et Bibliotek.

Alt er paa Vers, og meget af det til lette Melodier. Der er Spørgsmaal og Svar, saa det bliver Vekselsang, og det er Meningen, at der samtidig med Sangen skal demonstreres med Armen ud til Siden o. s. v. Bogen er morsomt illustreret, og der er en kulørt Tavle med de forskellige Advarselstegn. Den er udkommet paa Fr. E. Pedersens Forlag, den er godkendt af Justitsministeriets Udvalg for Færdselspropaganda, og den koster 1,50 Kr. M. K.

Holder du af Bøger med smukke Billeder?

Saa er Bogen: *Storken* (Gyldendal) med 12 store Farvebilleder af *Sikker Hansen* noget for dig. *Hans Hvass* har skrevet Teksten.

En Bog, som taler til Fantasien.

Grey Owl: De smaa Bævere (Gyldendal).

Et Par Bæverunger og to Indianerbørn er Hovedpersonerne i denne Bog. I vil holde af dem, læse og lære om Dyr og Mennesker — en Bog, der er værd at eje.

The Scout Book Club

Er der mon nogen, der ved, at der hos Boghandler Wiene, Østerbrogade 64, København Ø, findes den herligste engelske Spejderbogklub?

Man betaler intet Kontingent ved Indmeldelsen, men man er pligtig til at tage de Bøger, der kommer. Der kommer 9 om Aaret.

PERSSENS
CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25 E TELF. CENTRAL 15026

Bøgerne, som er ens Ejendom, er nydeligt indbundet i grønt Kunstlæder og med Spejderlilie paa Forsiden. Bøgerne er lige store, saa de ser pæne ud, naar de staar i en Bogreol; for ikke at tale om, at de vilde pynte vældigt op i et Tropslokale.

Af de Bøger, jeg foreløbig har faaet, vil jeg fremhæve Baden-Powells „Scouting for Boys“ i dens originale Form fra 1908 med alle B.-P.'s Illustrationer. „Scouting for Boys“ koster 3,82 Kr., medens de øvrige Bøger koster 3,36 Kr. pr. Stk.

Det er aldeles udmærkede Bøger om Spejdersport i al Almindelighed og i de forskellige Lande — et „men“ er der dog: det er kun om Drengespejderbevægelsen, men det er nu morsomt at læse om.

I November kommer „De amerikanske Patruljeføreres Haandbog“.

De er alle meget nemme at læse, selv om de er skrevet paa Engelsk.

Vilde det ikke være morsomt at have sit eget Spejderbibliotek?

Kis Roltved.

Den rigtige Spejderforbinding

i Lommeformat

er uundværlig paa Turen

Kun hos

cand. pharm. **P. A. KRUUSE**

Flakhaven 1 - ODENSE - Telf. 227

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Hr. Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Bækkeskov pr. Tappernøje.

SPEJDERCHEF

Frk. Elisabeth Flagstad, Spejderskolen, Korinth, Fyn, Telf. Korinth 67.

KORPSKONTORET

Spejderskolen, Korinth, Fyn. Telf. Korinth 67, Postgiro 38427.

INTERNATIONAL SEKRETÆR

Souschef Komtesse Naka Haugwitz, Villa „Rocca“, Korinth, Fyn.

POST BOX

Divisionschef Fru From Petersen, Nykøbing F.

KORPSETS DEPOT OG KONTOR I KØBENHAVN.

Vester Voldgade 94. Postgiro 40673. Telf. Byen 2573 x.

„PIGESPEJDERNE“

Redaktør Fru Hanna Lund, Læssøegade 198, Odense, Telf. 7104.

BLADETS ADMINISTRATION

Frk. Anne Marie Rasmussen, Søndergade 7, Odense. Postgiro 36302.

HENVENDELSER ANG. ANNONCERING

til Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2, 2. Sal, København K. Telf. Byen 8630.

„FØRERBLADET“

Redaktør Karen Hartvig, Voldgade 15, Sønderborg. Postgiro 336333.

Skriv paa

Pigespejder-Brevpapir

Mapper

5 Ark m. Kuvert..... 0,50
10 — 1,00
20 — 1,50
10 Kort m. Kuverter... 1,00
5 Kort, 15 Ark, 20 Kuv. 2,00

Ovenstaaende er meget smukt ham-
merslaaet Papir i blaalig Tone med
Spejdermotiver og forede Kuverter

Blokke og Kuverter

100 Ark oktav m. Tegning 1,00
100 — m. Kløver 1,00
100 Ark kvart m. Tegning 2,00
100 — m. Kløver 2,00
Kuv. hvide m. Kløver, Stk. 0,02
50 Stk..... 0,75
Kuv. graa m. Kløver, Stk. 0,02
50 Stk..... 0,75

Kort

med Kløver..... 0,02
med Tegning..... 0,05
6 Stk. m. Tegning..... 0,25
med Verdensflaget..... 0,10
med Chefen..... 0,10
med Kronprinsessen... 0,35

Julekort

8 Stk. 0,25

Æske med Trekløver i Guld eller Sølv 0,50

Mærkater 0,20, 0,60, 1,00

Pigespejderdepotet

Vester Voldgade 94 København V

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: „PIGESPEJDERNE“, Frk. Anne Marie Rasmussen, Sønderg. 7, Odense. Postgiro 363 02

EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 15. November 1938.